

Matematyczne znaki- cz. I

Znaki dodawania i odejmowania

Dziś dla oznaczenia działań arytmetycznych posługujemy się powszechnie znanymi symbolami. Używając ich nawet się nie zastanawiamy nad tym jak powstały. To tak, jakby były z nami od zawsze. Wiadomo jednak , że tak nie jest.

Gdy człowiek poczuł potrzebę wykonywania działań na liczbach zaczął szukać sposobu ich oznaczenia.

W średniowieczu rolę obecnego znaku „+” spełniało słowo „piu” , co po włosku znaczy „ więcej” , a rolę znaku „-” pełniło słowo „minus”, co po łacinie znaczy „ mniej”. Z czasem zamiast tych słów zaczęto używać tylko samych liter „p” i „m” ze znakiem „~” na górze. Stosowanie takich oznaczeń działań arytmetycznych prowadziło jednak dość często do nieporozumień.

Powszechnie używane dzisiaj symbole działań matematycznych pojawiły się w matematyce dopiero w XV wieku. Po raz pierwszy zaczęto używać ich najpierw w handlu. Od handlarzy znaki działań przejęli matematycy i zastąpili nimi używane dotąd litery „p” i „m” .

Znaku „+” dla oznaczenia dodawania, prawdopodobnie jako pierwszy użył w XIV wieku francuski matematyk Nicole d'Oresme. Używał on znaku „+” zamiast spójnika „i” .

Na pewno zaś w 1489 roku niemiecki matematyk Jahannes Widman w swojej książce użył znaków „+” i „-”. Oznaczał nimi w księgowości nadmiary i ubytki. Widman nie używał jednak tych symboli systematycznie. Znaku „+” używał czasem jako symbolu dodawania, a czasem ogólnie w zdaniu zamiast litery „i”.

Zanim znaki plus i minus upowszechniły się na dobre jako znaki dodawania i odejmowania upłynęło jeszcze kilkadziesiąt lat.

Systematycznie zaczęto ich używać dopiero w XVI wieku !